

חייא ונשקוהו בריסיה • אמר רבי יוסי ודאי לית חנת כדאי לטוייעא אכתין זכאם ארחא דא
 דוכין למשמע דא זכאם דרא' דר' שמעון שארי בנה דאפילו כיני טוריא חכמתא אשתכחת
 תמן נחתו רבי יוסי ור' חייא ואזלו תלתהון בארחא • פתח ההוא טוייעא ואמר • ואני תפלתא
 לך יי' עת רגון אלהים ברוב חסדך ענני באמת ישעך תנין אימתי אקריעת רגון • בשעתא
 דלכור קא מללאן • שפיר איהו וכו' ודאי • דא ברין לכורא מסדרי ומתקני תקוב' דהאי
 עת וכו' איהו עת רגון ולטריך למשאל שאלתא דכתיב אלהים ברב חסדך ענני באמת • ישעך
 דא ברין אלטריך למשאל שאלתא • ואני תפלתא לך יי' הא הכא רזא ריחורא • ואני דא דור
 מלכא * אהר דחקרי גאולה תפלתא דא תפלה • והכא איהו סמיכא לגאולה דהיבוסד • כד איהו
 סמך גאולה לתפלה כדן איהו עת * רגון • עת רגון חוף הכי כנלה איהו כסד' עת סד רגון סד
 התכלינורא ברא והו סד • ודור מלכא בעא ליחדא בהאי קרא יחורא סדא • ואי תימא סמאי
 אמתני האי קרא כללותא רמנחה דשבת • יאזת איהו למהוי בשבת בהאיא כלותא רמנחה ולא
 כללותא דחול דודאי לאו כלותא רמנחה דשבת כחול • בגין דא כחול בשעתא * רמנחה תליא
 דינא בעלמא ולא איהו עת רגון אבל בשבת דכל רוגזא חתעדי וכלא התכליל כחדא ודע"ג
 דדינא חתער התבסמותא איהו וע"ד אלטריך קרא ריחורא ליחדא כל דרגין דבר הוי יחורא
 דינא התבסר ואתכליל ברמני ואתבסס כלא וכדן עת רגון כתיב • עת רגון כליל כלא כחדא
 ודינא התבסס בההוא זמנא והוי חדוה בכלא • משה אסתלק מעלמא בההוא שעת' דללותא
 רמנחה דשבת בשעתא דעת רגון אשתכח ובהאיא שעתא רעוץ הוה לעילא ולערעא לתתא
 וע"ד ננעלו תרעין בשבת משעתא רמנחה ולעילא • מאן תרעין ננעלו תרעין רבי מדרשא
 בגין להדכרא למשה רעיה מהימנא דאורייתא אהבטלא בניניה בההוא זמנא כי מדרשא רמנחה
 התבטיל כ"ש אחרנין מאן חמי תרעין רבי מדרשא רמנחה ננעלו דלא ננעלו אחרנין כלאו •
 אורייתא רמנחה עזיבא עליה בההוא זמנא מאן לא עזיב • בגין כך כל תרעין רבי מדרשי
 ננעלו ואלטריכו כלא לדרקא ליה לקורשא בריך הוה בארס שבתא יוהיונו • לדרקתך כהררי אל ס"ו
 חלתא ליגון דא סתלקו מעלמא בהאי זמנא וכלאו כלילן במשה • חד משה נביאה מהימנא
 עלאה וחד יוסף דיקא וחד דור מלכא • בג"כ תלת לרדקי דיני הכא חד איהו דיוסף זכאם
 קדיש לבג הכי ודא איהו לדרקתך כהררי אל משפטין תהום רבה וגו' דא יוסף דהיהו בלחדוי
 כהררי אל ככלהו טורין עלאין • וחד משה נביאה מהימנא ודא איהו דכתיב • לדרקתך אלהים
 עד מרום אשר עשית גדלות בגין דהיהו נטיל לכל סטרין ימינא ושמאלא • וחד איהו
 דור מלכא ודא איהו דכתיב • לדרקתך לרק לעולם ותורתך אמת לעולם דא דור מלכא • ס"ק"א
 כדן אכתניס כלא בהאי זמנא תורה שכתב ותורה שבעל פה וע"ד בהאי זמנא ננעלו
 תרעין דאורייתא וננעלו תרעין דכל עלמא בהאי זמנא בשעתא דמית יוסף דיקא יבשו
 מקורין ומכועין וכלאו שבעין נפלו בנלותא • פתחו עלאיו ואמרו לדרקתך כהררי אל
 משפטין תהום רבה וגומר • בשעתא דמית משה אסתלק שמשא כטיהרא ואנעלת
 חורה שכתב נהורא דאספקלריא דנהרא • בשעתא דמית דור מלכא כנישת סיהרא נהורא
 ואורייתא

(ה) ליסט אחרנינו : (כ) זהו פנפה בפפרדים יסודתו כהררי קדם וע' ברכי יוסף סי' רצ"ב ימאין :

ואוריתא דבע"פ כנישת כהוראה . ומההוא ומנא אתננינו כהורין דאוריתא ואסניאו מחלוקת
 על משנה וחכימיו במחלוקת וכלהו תקיפיו לבא בערבוכיאווע"ד חרוא דאוריתא לאו יהיו
 בההוא זמנא בכל דרין דעלמא . ומה אינון חומרי דתעניות דגזרו רבנן כד מית פלוני גזרו
 תענית . כד הוה כך גזרו כך דא דהוה כנישו יתיר דחרוא דתורה דבכתב ותורה דבע"פ בההוא
 זמנא ע"אכו דאלטריק למנעל תרעי דאוריתא בההוא זמנא וכגין כך אמרין הני לרוקי דינא
 כמה דאתמר . חרור' יוכי ור' חייא ונשקוהו בריסיה במלקדמין אמרו זכא חולקנא בהאי
 קסל' י' ארחה' תו פתח ואמר °החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר . החכמה תעז
 לחכם דא משה כד סליק לעורא דסיני לקבלא אוריתא אזדעזעו כל אינון רקייעין וכל אינון
 משריין עלאין אמרו קמיה דעלמא ומה כל טובה וכל חרוא דילן לאו יהיו אלא באוריתא
 ואת בעי לנחתא לה בהרעא . אתכנישו על משה לאוקדיה כנורא אתתקף משה וכולי כמה
 דאוקמוה חברייה דקב"ה אמר ליה למשה וכו' . אבל החכמה תעז לחכם כל מאן דאתעסק
 באוריתא ואשתדל בה לשמה אתתקף בה באוריתא בשעתא דאלטריק למהוי ליה תקפ' וחילא
 לאגנא עליה בשעת' דאלטריק . וההוא תקפא וחיל' "מאן אתה אתתקף הדר ואמר מעשר'
 שליטים . אינון "עשר אמירן דכתיבין בה באוריתא דאינון שליטין עלאין דבר נש אתתקף בהו
 בהאי עלמא ובעלמא דחתי כל רזין דעלמא וכל פקודין וכל חכמתא דעילא ותתא בהו תליא
 ובהו אתכליל כלל וכלל יהיו באוריתא זכא חולקיה מאן דאשתדל באוריתא למהוי מתתקף
 בתקפא לעלמא דחתי . עשרה שליטין עשר זני חכמתא אינון בה באוריתא בעשר שמהן
 גליפן ואתכלילו בשמה חר דעשרין ותריין אתוון אתוון גליפן רזין דעלמא דחתי באינון זיהרין
 דלא שלטא עינא למחמיו ואפי' בסכלהו למנדע ולאסכללא בההוא עדונא וכסופא דקב"ה
 אחסין לון לדריקיא לעלמא דחתי כד"א "עין לא ראתה אלדים זולתך יעשה למחכה לו . פתורא
 דבר נש מוכי ליה למיכל טל פתורא אחרא בעדונא דההוא עלמא כד"א "כי על שלחן המלך
 תמיד הוא אוכל ודור מלכה הוה אמר תערך לפני שלחן נגד לררורא יהיו אתסדרות' דפתור'
 בההוא עלמא דהא כרין יהיו עדונא וכסופא דנשמתא אתהני בהו בעלמא דחתי . וכו' פתור'
 הית לון לגשמחין בההוא עלמא . הין . דהא מזונא וכפיקא דעדונא אכלי בההוא עלמא' כנוונא
 דמלאכי עלאי אכלי . וכו' מלאכי עלאי אכלי . הין כנוונא דלהון אכלו ישראל במדברא . וההוא
 כנוונא רזא איהו דטלא דנגיד והתמגך מעילא מרזא דעלמא דחתי והיהו מזונא דנהירו משח
 רבות קרסא ונשמההו דלריקיא אהזנו מתמן בנכתא דערן ואתהגון תמן דהא תמן נשמתהון
 דלריקיא מתלבשן בנכתא דערן דלהא כנוונא דהאי עלמא . ובשבת' וכזמני מתפשטאן
 וסלקון למחמי ביקר' דשאריותהון ולאסערנא בעדונא עלאה ברקא יהות דכתיב "והיה מען חרש
 בחדשו ומדי שבה בשרתו יבא כל בשר להשחחות לפני אמר י' . וכיכל בשר ייתיו . לאו הכי הוה
 ליה למכחב לא כל רוח או כל נשמה . מהו כל בשר . לא קב"ה עבד ליה לבר נש בהאי עלמא'
 כנוונא דיקרא דכבוד עלאה לעילא . ההוא כבוד עלאה איהו רוח ונשמת' לנשמתא

פ"ה א'

ישעיה ס"ד
 שמואל ב' ט'

ישעיה ס"י

עד

(א) מהיכן נתחזק משה כל כך שהיה יכול לנצח המלאכים :